

Pražská škola / Pražský lingvistický kroužek

V polovině ____ let (přesněji 6. října 1926) se v Praze začala scházet skupina jazykovědců, kteří založili tzv. Pražský lingvistický kroužek. U počátku Kroužku stáli významní jazykovědci čeští _____ i lingvisté zahraniční _____.

Klíčovou úlohu při vytváření Pražské školy měl _____ (1882 –1945), který už v r. 1911 přednesl v Královské společnosti nauk přednášku _____, která obsahovala už některé základní myšlenky budoucího pražského funkcionalismu. V této přednášce Mathesius přichází s čistě synchronním, tj. nehistorickým přístupem k jazyku oproti dobovému _____, užívá zde termínů statický a dynamický přístup k jazyku, což jsou termíny shodné se Saussurovou dichotomií _____/_____.

Tzv. klasické období pražské školy začíná založením Kroužku v r. _____ a končí vypuknutím druhé světové války v r. 1939. Pro klasické období pražského strukturalismu je charakteristické především rozpracování _____.

V tomto období byly nejpřínosnější práce, které se zabývaly fonologií, morfologií a syntaxí. Fonologii, distinktivní funkcí hlásek, tzv. fonémy se zabýval zejména _____.

Typologickým rozbořením jazyků na morfologickém základě se zabýval zejména _____.

V oblasti morfonologie největší zájem vzbudil článek *O struktuře českého slovesa* od _____.

K propracování obecných otázek morfologie přispěl také _____.

Otázkám jazykové kultury a spisovnému jazyku se věnoval zejména _____.

Představitelem syntaktické teorie o aktuálním členění větném byl _____.

V roce 1935 byl založen časopis Pražského lingvistického kroužku pod názvem _____.

V poválečném období a v období socialismu se nepodařilo v plné míře obnovit činnost Kroužku, i přesto naše lingvistika stále navazovala na tradice pražského strukturalismu. Po r. 1989 se podařilo plně obnovit činnost Pražského lingvistického kroužku, mezi jeho současné představitele patří např. Tomáš Hoskovec, František Daneš, Petr Sgall.

